

Vysoká úroveň a pestrá nabídka

Televize je pro mnoho lidí hlavním zdrojem informací a zábavy. V audiovizuální oblasti se střetávají nemalé obchodní zájmy a otázky kulturní rozmanitosti, veřejné služby a sociální odpovědnosti. Vláda každého členského státu má vlastní audiovizuální politiku, přičemž Evropská unie stanovuje pravidla a postupy v případě společných zájmů, jakými jsou například otevřené hranice EU a spravedlivá hospodářská soutěž.

- [Přehled](#)
- [Právní předpisy](#)
- [Další informace](#)

Televize a mediální služby na vyžádání v EU

Evropská unie již od roku 1989 úspěšně reguluje přeshraniční televizní vysílání na jednotném evropském trhu. V současnosti je díky moderním technologiím televizní vysílání k dispozici kdekoli a kdykoli. Televizní programy můžeme sledovat na tradičních přijímačích či prostřednictvím internetu na počítačích, případně i v mobilních telefonech a jiných příručních a kapesních zařízeních. Unie revidovala předpisy s ohledem na tuto skutečnost. Směrnice o audiovizuálních mediálních službách se nyní týká i služeb na vyžádání.

Předpisy EU chrání děti před škodlivým obsahem.

Tato směrnice od členských států vyžaduje koordinaci jejich vnitrostátních právních předpisů, aby:

- neexistovaly žádné překážky volného pohybu televizních programů a mediálních služeb na vyžádání v rámci jednotného trhu
- vždy, kdy je to možné, televizní stanice vyhradily nejméně polovinu vysílacího času pro evropské filmy a pořady a aby služby na vyžádání také podporovaly evropskou produkci
- byly chráněny některé důležité cíle veřejného zájmu, například kulturní rozmanitost
- široká veřejnost měla přístup ke sledování významných událostí, které proto nemohou být vyhrazeny jen pro placené televizní programy. To se týká především

mezinárodních sportovních událostí, například olympijských her a mistrovství světa ve fotbale

- děti a mládež byly chráněny před násilnými nebo pornografickými programy zařazením těchto programů do pozdních hodin nebo omezením přístupu prostřednictvím technického zařízení zabudovaného do dálkového ovladače
- osoby a organizace, o nichž byly v televizním vysílání šířeny nepravdivé informace, měly možnost reagovat
- všechny audiovizuální mediální služby respektovaly určitá základní pravidla týkající se obchodních sdělení (určení původu sdělení, respektování lidské důstojnosti, omezení ohledně alkoholu, tabákových výrobků a léků apod.)
- byl zcela dodržován maximální vysílací čas pro reklamu (12 minut za hodinu).

EU podporuje evropské filmaře.

Veřejnoprávní vysílání

Závazek členských států EU podporovat veřejnoprávní vysílání posílila Amsterodamská smlouva, která nabyla účinnosti v roce 1999. Tento závazek potvrzuje význam, který vlády přikládají veřejnoprávnímu vysílání a jeho úloze, pokud jde o uspokojování demokratických, sociálních a kulturních potřeb a zachování plurality navzdory koncentraci médií.

Každý stát může veřejnoprávní vysílání rovněž finančně podporovat, avšak pod podmínkou, že poskytované finanční prostředky jsou užívány ve prospěch veřejné služby a nenarušují běžné obchodní operace nebo hospodářskou soutěž mezi provozovateli vysílání.

Kulturní výjimka

Požadavek obsažený ve směrnici o audiovizuálních mediálních službách a týkající se minimální kvóty evropských programů odráží obavy, že americká produkce by jinak na evropském trhu získala dominantní podíl. Přestože se v zemích EU točí více filmů než v USA, 75 % příjmu evropských kin pochází z amerických filmů.

Evropská unie je členem Úmluvy UNESCO o ochraně a podpoře rozmanitosti kulturních projevů. S cílem chránit vlastní kulturní rozmanitost a podporovat místní produkci vyjednala Unie ve Světové obchodní organizaci výjimku z pravidel volného obchodu. Tato tzv. „kulturní výjimka“ členským státům umožňuje omezovat dovoz kulturních děl, např. filmů.

Media 2007

Nemělo by však velký význam vyhradit kvóty pro evropské filmy a pořady, pokud by místní produkce nedostačovala k jejich naplnění. Proto existuje program *Media*, který je druhým základním kamenem audiovizuální politiky EU. Jeho účelem je finančně podporovat evropskou produkci kvalitních filmů a televizních pořadů, přispívat k jejich většímu rozšíření v Evropě i ve světě a zvyšovat konkurenceschopnost evropského filmového průmyslu.

Program *Media* byl zahájen v roce 1990. Současný program platí pro období 2007 až 2013 a jeho rozpočet činí 755 milionů eur. Podobně jako jeho předchůdci se zaměřuje na produkci, distribuci a propagaci filmů a dalších audiovizuálních děl.

Audiovisuelle Politik und Medienpolitik

Hohe Standards und breites Angebot

Das Fernsehen ist unsere bevorzugte Informations- und Unterhaltungsquelle. Im audiovisuellen Bereich treffen starke finanzielle Interessen und Fragen der kulturellen Vielfalt, öffentlichen Dienstleistung und sozialen Verantwortung aufeinander. Jede nationale Regierung verfolgt ihre eigene audiovisuelle Politik, während die Union da Regeln und Leitlinien festlegt, wo es um gemeinsame Interessen wie offene EU-Grenzen und fairen Wettbewerb geht.

- [Überblick](#)
- [Rechts-vorschriften](#)
- [Mehr Informationen](#)

Fernsehen und Abrufdienste ohne Grenzen

Die EU reguliert die grenzüberschreitende Ausstrahlung von Fernsehprogrammen im Europäischen Binnenmarkt seit 1989. Heute sind dank moderner Technologie Fernsehsendungen überall und jederzeit verfügbar, Wir können mit herkömmlichen Apparaten oder über das Internet fernsehen und die Programme über Handys und andere tragbare Geräte verfolgen, während wir unterwegs sind. Die EU hat die bestehenden Regelungen den neuen Gegebenheiten entsprechend aktualisiert. So bezieht sich die überarbeitete Richtlinie über audiovisuelle Mediendienste nun auch auf Abrufdienste.

EU-Vorschriften schützen Kinder vor schädlichen Inhalten.

Laut Richtlinie haben die Mitgliedstaaten ihre Gesetzgebung untereinander abzustimmen, um Folgendes zu gewährleisten:

- Im Binnenmarkt darf es für den freien Verkehr von Fernsehsendungen und Video-Abrufdiensten keine Hindernisse geben.
- Fernsehsender sollen, sofern möglich, mindestens die Hälfte ihrer Sendezeit für europäische Filme und Programme reservieren; auch Abrufdienste sollen zur Förderung europäischer Werke beitragen.
- Wichtige Ziele von öffentlichem Interesse, wie etwa die kulturelle Vielfalt, müssen geschützt werden.
- Damit eine breite Öffentlichkeit Zugang zu Großereignissen hat, sorgen die Mitgliedstaaten dafür, dass diese nicht nur über kommerzielle Fernsehsender ausgestrahlt werden. Diese Bestimmung gilt vor allem für internationale Sportereignisse wie Olympische Spiele und Fußballweltmeisterschaften.
- Minderjährige müssen vor gewalttätigen oder pornographischen Sendungen durch eine späte Ausstrahlung und/oder durch eine über die Fernbedienung einzugebende Zugangsbeschränkung geschützt werden.
- In einer Fernsehsendung unsachlich dargestellte Parteien haben ein Recht auf Gegendarstellung.
- Alle audiovisuellen Mediendienste halten im Hinblick auf kommerzielle Kommunikation (Datenschutz, Achtung der Menschenwürde, Beschränkung des Alkohol-, Tabak- und Arzneimittelkonsums usw.) bestimmte Mindestregeln ein.
- Die festgelegte Gesamtdauer von Werbesendungen innerhalb eines bestimmten Zeitraums (12 Minuten pro Stunde) muss eingehalten werden.

Die EU unterstützt europäische Filmemacher.

Öffentlicher Rundfunk

Das Bekenntnis der EU-Mitgliedstaaten zum öffentlich-rechtlichen Rundfunk wurde durch den 1999 in Kraft getretenen Vertrag von Amsterdam bekräftigt. Dies zeigt, welche Bedeutung die Regierungen dem öffentlichen Rundfunk zur Unterstützung der demokratischen, sozialen und kulturellen Bedürfnisse sowie zur Wahrung der Vielfalt angesichts der Medienkonzentration beimessen.

Jeder Regierung steht es frei, den öffentlich-rechtlichen Rundfunk finanziell zu unterstützen, sofern die Finanzierung dem öffentlich-rechtlichen Auftrag dient und die gängigen Geschäftstätigkeiten nicht behindert oder den Wettbewerb zwischen den Rundfunkanstalten verzerrt.

Die kulturelle Ausnahme

Die in der Richtlinie über audiovisuelle Mediendienste geforderte Mindestquote für europäische Programme trägt der Sorge Rechnung, dass sich amerikanische Produktionen sonst den Löwenanteil am europäischen Markt sichern könnten. Obwohl die Länder der EU mehr Filme produzieren als die USA, werden 75 % der Einnahmen europäischer Kinos mit amerikanischen Filmen erzielt.

Die EU gehört zu den Unterzeichnern des UNESCO-Übereinkommens über den Schutz und die Förderung der Vielfalt kultureller Ausdrucksformen. Um ihre eigene kulturelle Vielfalt zu schützen und europäische Produktionen zu fördern, hat die EU u. a. eine Ausnahme von den Freihandelsvorschriften der Welthandelsorganisation erwirkt. Aufgrund dieser sogenannten „kulturellen Ausnahme“ können die EU-Mitgliedstaaten die Einfuhr kultureller Güter (z. B. von Filmen) beschränken.

Media 2007

Es nützt allerdings nichts, Quoten für europäische Filme und Programme festzulegen, wenn nicht genügend Filme und Programme in Europa produziert werden. Hier kommt das *Media-Programm* – als zweiter Pfeiler der audiovisuellen Politik der EU – zum Tragen: Durch finanzielle Unterstützung soll die europäische Produktion hochwertiger Filme und Fernsehprogramme gefördert, ihre Ausstrahlung in Europa und darüber hinaus gesteigert und die internationale Wettbewerbsfähigkeit der europäischen audiovisuellen Industrie gestärkt werden.

Das erste *Media-Programm* wurde 1990 aufgelegt. Das derzeitige Programm läuft von 2007 bis 2013 und verfügt über Finanzmittel in Höhe von 755 Millionen Euro. Wie bei den Vorläuferprogrammen liegt der Schwerpunkt auf der Produktion, dem Vertrieb und der Förderung von Filmen und anderen audiovisuellen Werken.